

A czédrus különben is mindig a fák királyának mondatik.

De a próféták e szép czédruserdők pusztulását már jókor jövendölték. Ésaiás 10-ik részében ugyanis olvassuk: „És az ő erdejének és mezejének ékességét lelkétől fogva testéig megemészti! Azután az ő erdejének fája kevés lesz, annyira, hogy egy kis gyermek felírhatná azoknak számokat.“ Hasonló jövendölésekre az ó tertamentomnak több helyein is akadunk.

És e jövendömondások betű szerint teljesedtek be, mert Éden szép erdei eltűntek, és a vándor most kopár sziklákra akad, a hol őt az előtt gyönyörű lombkúpok fogadták, a geszteknék csekély száma maradt meg, s a kis gyermek is könnyen megszámlálhatja s összeírhatja azokat.

Libanon híres czédrusai Russegger *) légsúlymérései szerint 6000 lábnyi tengerfölötti magassatban állanak, szorosán az örökös hó határa alatt, öblös völgyben, sziklás talaju halmon. Már csak három egész négyszáz öreg gesztet lelt, mellyek némelleyei már 400 egész 800 éves kort érhetek és elhaló félben vannak. E korosabb fák a gyökérzet fölötti 4—6 lábnyi magasságban mind több ágra oszolnak, egész 45 lábnyi körülettel bírnak, de csak ritkán érnek el 50 lábnyi magasságot.

A valahai szép erdők e majdnem törpe maradványai sem állhatnak volna ellen a lakosok pusztításának, ha azokat a kormány s még inkább a néphit nem vette volna oltalma alá. Ugyan azon erdő maradványainak tartják, mellyben Salomon vágatta a temploma építéséhez szükséges fát s azt hiszik, hogy azok már akkor is léteztek volna. E geszteket főkép a körülakó Maroniták tartották szentségnek s a szomszéd zárdák szerzetesei a jámbor zarándokokat, kik a Libanont meglátogatták, mindég hozzájuk vezették. A pyramisokat és a Libanon czédrusait a világ két legnagyobb csodájának tartották. Számtalan zarándokok nevei, részint régen mult századok fiai, vannak e gesztek kérgébe vésvé.

*) Jelenleg a bányakincstár bánya-, jóság- és erdő — továbbá a bányász és erdőszakademia igazgatója Selmecezen.

A Libanon hires czédrusai azonban e gesztfajnak nem egyetlen példányai, mert Russegger azoknak a Taurusi rendszer még más fenyőfajtaiban is akadt csoportjaira, mellyek az előbbieknél sokkal szebb növésű birtak, miután azok a termőhely zordonsága miatt hosszúnövésükben hátra maradtak. Angolhonban, a hol a czédrust vagy 200 év óta a parkokban növesztik, főkép London körül, e geszt növése tökéletesen megfelel azon dicséretnek, mellyel az az ó-testamentomban elhalmoztatik.

A Libanon valahai pompás czédruerdeivel és jelenlegi pusztaságával intő például szolgálhat a magasabb hegységek erdőségeinek tekintet nélküli használatára és pusztítására nézve. A mint Izrael prófétái e pompás erdők eltűnését előremondották s a mint e jövendölés betű szerint beteljesedett, ép úgy lehetne most is számos havasi erdők oktalan pusztításának következéseit előre mondani.

Ha Arménia, Syria, Olaszhon, Spanyolország, Ázsia, Afrika, és Europa azon hegységeinek terét összefoglalnók, mellyek vidékeit az ember oktalan erdőpusztítások által majdnem lakhatlanná tévé, úgy annak nagysága fölött, a mennyiben az biztossággal kipuhatható, valóban csodálkoznánk. Ez azonban a lelketlen nagytömeget nem akadályozza e pusztítás víg folytatásában és számos kormány nem gondol annak meggátlásával, miután a lapályok és előhegyek vidékein az erdőkkel való rossz bánásmódnak nem tapasztalják ép olly gyászos következéseit, — Az éjszoknak fekvő vidékeken pedig a kopár hegyek újra erdősítése még sokkal bajosabb, mint ott, hol az éghajlat szelidebb s a tenyészlet erőteljesebb.

Tulajdonos kiadó és felelős szerkesztő: **Vágner Károly.**

Főmunkatárs: **Divald Adolf.**

Selmecz, 1863. Nyomatott LORBER FERENCZ-nél.